

Sygn. I C 654/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Lidia Kopczyńska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2015 r. w Ciechanowie

sprawy z powództwa

(...) Sp. z o.o. w W.

przeciwko (...) w C.

o zapłatę

orzeka

I. zasądza od pozwanego (...) w C. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. w W. kwotę zł (...) (dwanaście tysięcy dziewięćdziesiąt sześć złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 13.03.2015r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego (...) w C. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. w W. kwotę zł (...) (trzy tysiące dwadzieścia dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 654/15

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z (...) w W., reprezentowana przez adwokata W. K., w pozwie złożonym w Sądzie Rejonowym w Ciechanowie w dniu 8 maja 2015 r. wnosił o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym obowiązku zapłaty na jego rzecz od pozwanego (...) w C. kwoty 12096 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 14 lutego 2015 r. do dnia zapłaty. Ponadto powód wnosił o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, zawarł z pozwanym w dniu 31 grudnia 2014 r. umowę dostawy nr AT- (...), której przedmiotem była dostawa materiałów do strzykawki automatycznej. Z tytułu dostawy powódka obciążyła pozwanego fakturą VAT nr (...) z terminem płatności 12 marca 2015 r.

Powód wykonał zobowiązanie polegające na wytworzeniu oraz dostarczeniu pozwanemu w/w rzeczy. Pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości oraz formy i sposobu zapłaty. Wzywany do dobrowolnej zapłaty, nie negując zasadności roszczeń, dotychczas nie zapłacił należności i dlatego powód wystąpił z niniejszym pozwem (pozew wraz z załącznikami – k. 2–26 akt).

Zarządzeniem z dnia 1 czerwca 2015 r. stwierdzono brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym (zarządzenie – k. 29 akt).

Zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału z dnia 25 czerwca 2015 r. sprawa została skierowana do rozpoznania w trybie zwykłym (zarządzenie – k. 30 akt).

W dniu 3 września 2015 r. pozwany (...) w C. złożył odpowiedź na pozew.

Pozwany w odpowiedzi przyznał, że zawarł z powodem umowę o dostarczenie produktów medycznych, jak również nie kwestionował wysokości dochodzonego pozwem roszczenia. Wniósł o oddalenie powództwa w całości, ewentualnie uznając roszczenie co do zasady wnosil o rozłożenie należności na 6 równych miesięcznych rat. Ponadto wnosil o nie obciążanie kosztami procesu ze względu na trudną sytuację finansową. W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż pozostaje w opóźnieniu z realizacją bieżących zapłat na rzecz powódki, lecz nie jest to sytuacja zawiniona przez pozwanego, gdyż wpływy z NFZ nie wystarczają na uiszczanie bieżących należności (odpowiedź na pozew wraz z załącznikami - k. 32-41 akt).

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, pod nazwą (...) sp. z (...). w W. zawarł z pozwanym (...) w C. w dniu 31 grudnia 2014 r. umowę dostawy nr AT- (...) materiałów do strzykawki automatycznej. Umowa obowiązywała przez 1 rok. W § 4 ust 1 umowy strony ustaliły, że zamawiający szpital zapłaci za dostarczony mu towar w terminie 30 dni od daty dostarczenia faktury VAT (d owód: odpis z KRS powoda k. 15-22 akt, odpis z KRS pozwanego k. 23-26 akt, poświadczona kserokopia umowy wraz z załącznikami k. 10-12 akt).

Powód dostarczył towar zgodnie z umową. Z tego tytułu powód obciążył pozwanego fakturą VAT nr (...) z dnia 5 lutego 2015 r. na kwotę 12096 zł z terminem płatności 30 dni od daty dostarczenia tj. 12 marca 2015 r.

(dowód: faktura VAT k. 13 akt).

Pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości oraz formy i sposobu zapłaty. Wzywany do dobrowolnej zapłaty w dniu 23 kwietnia 2015 r., nie negując zasadności roszczeń, dotychczas nie zapłacił należności (dowód: wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania k. 5-6 akt).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, a w szczególności: pozwu k. 2 akt, odpowiedzi na pozew k. 32-34 akt, odpisu KRS powoda k. 15-22 akt, odpisu z KRS pozwanego k. 23-26 akt, poświadczonej kserokopii umowy wraz z załącznikami k. 10-12 akt, poświadczonej kserokopii faktury VAT k. 13-14 akt, wezwania do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania k. 5-6 akt, kserokopii bilansu k. 35-41 akt.

Sąd jako wiarygodne ocenił dokumenty, gdyż ich prawdziwość nie budzi wątpliwości i żadna ze stron w toku procesu ich nie kwestionowała.

Pozwany nie kwestionował wysokości należności dochodzonej pozwem oraz faktu, iż dotychczas kwota dochodzona pozwem nie została przez niego zapłacona. Pozwany wnosil tylko o rozłożenie należności na raty ze względu na swoją trudną sytuację majątkową.

W tej sytuacji Sąd uwzględnił wszystkie dokumenty dołączone do pozwu i złożone przez strony. Przedłożone dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane. Sąd uznał, iż dołączone

dokumenty stanowią uzupełnienie dowodów stanowiących załącznik do pozwu i dlatego mogą stanowić podstawę do wydania w sprawie rozstrzygnięcia.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, roszczenie powoda zasługuje na uwzględnienie.

Strony postępowania łączyła umowa dostawy. Zgodnie z art. 605 k.c. przez umowę dostawy dostawca zobowiązuje się do wytworzenia rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku oraz do ich dostarczania częściami albo periodycznie, a odbiorca zobowiązuje się do odebrania tych rzeczy i do zapłacenia ceny.

W niniejszej sprawie wykonując umowę powód wytworzył rzeczy i dostarczył je pozwanemu (...) w C.. Przedmiotem umowy były – materiały do strzykawki automatycznej. Z tytułu dostawy powód obciążył pozwanego fakturą VAT z terminem płatności 30 dni od daty dostarczenia faktury. Pozwany nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń do wystawionej faktury. (...) w C. nie spłacił należności w terminie wynikającym z zaaprobowanej przez siebie faktury.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 605 k.c., należało zasądzić należności główną zgodnie z fakturą wystawioną przez powoda.

Jak wynika z art. 476 zd. 1 k.c., dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a jeżeli termin nie jest oznaczony, gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela. Zgodnie zaś z art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Natomiast § 2 tego artykułu stanowi, że jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.

W niniejszej sprawie termin zapłaty należności upływał w terminie 30 dni od daty dostarczenia faktury i został określony w fakturze na 12 marca 2015 r. Strony w § 6 pkt 8 umowy z dnia 31 grudnia 2014 r. postanowiły, iż w przypadku niedotrzymania terminu płatności Wykonawca (powód) może naliczyć odsetki z tytułu zwłoki w wysokości ustawowej.

Skoro pozwany nie uiścił należności w terminie płatności, od dnia następnego należą się wierzycielowi odsetki ustawowe - zgodnie z art. 359 § 1 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. Ponieważ z faktury wynika, że terminem płatności jest dzień 12 marca 2015 r., to powodowi należą się odsetki najwcześniej od dnia następnego tj. od dnia 13 marca 2015 r. Ponieważ powód wnosił o zasądzenie odsetek od dnia 14 lutego 2015 r., Sąd zasądził kwotę 12096 zł z odsetkami od dnia 13 marca 2015 r., a w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

W treści wyroku Sąd nie zamieścił odrębnego punktu odnośnie oddalenia wniosku pozwanego o rozłożenie należności na raty, mając na uwadze stanowisko wyrażane w doktrynie. Odmowa rozłożenia świadczenia na raty albo wyznaczenia terminu do spełnienia świadczenia nie wymaga odrębnego orzeczenia w sentencji wyroku, lecz powinna być umotywowana w uzasadnieniu (K. Piasecki (w:) Kodeks postępowania cywilnego..., t. 1, red. K. Piasecki, s. 1504, Przemysław Telenga (w;) Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania cywilnego).

Sąd nie uznał za zasadne rozłożenie zasądzonej należności na raty. Możliwość taka wynika z art. 320 k.p.c., zgodnie z którym w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Przesłanką do rozłożenia świadczenia na raty jest pozytywna prognoza odnośnie spłaty, bowiem celem uregulowania z art. 320 k.p.c. jest zapewnienie dłużnikowi możliwości spłaty zadłużenia. W niniejszej sprawie Szpital nie przedstawił żadnego planu racjonalizowania działalności leczniczej i nie daje rękami poprawy swojej sytuacji finansowej na tyle aby możliwe było regulowanie w terminie płatności. Fakt prowadzenia przez pozwanego działalności o charakterze publicznym, która nie jest oparta o zysk, nie jest jednoznaczny z tym, iż w niniejszej sprawie zachodzą szczególne okoliczności, o których mowa w art. 320 k.p.c. Ponadto należy wskazać, iż od chwili wytoczenia powództwa pozwany

nie zapłacił nawet w części należności dochodzonych pozwem. Taka postawa pozwanego również wskazuje na to, że należność rozłożona na zadeklarowane przez pozwanego raty nie będzie przez niego spłacana w przyszłości w ratach. W tej sytuacji, ze względu na dotychczasową postawę pozwanego, Sąd uznał za niecelowe rozłożenie należności na raty.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt III wyroku, zgodnie z zasadą wyrażoną w trybie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c.

Na koszty składają się: opłata sądowej, którą uiszczył powód – 605 zł, koszty zastępstwa procesowego poniesione przez powoda w kwocie 2.400,00 zł - wynagrodzenie adwokata reprezentującego powoda, których wysokość wynika z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz.461. zm.), a także opłata skarbową od pełnomocnictwa, w kwocie 17,00 zł.

Z tych względów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)